

med Hensyn til Forstaaelsen af Lovforslaget, derom er der vel nu ikke delte Meninger. Jeg antager ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister nu er enig med det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) og mig i den Opfattelse, vi da gjorde gældende.

Nu er Lovforslaget jo imidlertid i det andet Ting bragt i Overensstemmelse med den Opfattelse, som Ministeren sidst hævdede, og som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa, nemlig at Afløsningssummen skal udbetales kontant, naar Nyderen kræver det. Jeg synes ganske vist ikke, at det er rigtig heldigt udtrykt i Lovforslaget, men jeg mener, at det er tydeligt nok, og de Udtalelser, den ærede Ordfører fremsatte, og som Landbrugsministeren sikkert vil bekræfte, vil gøre det yderligere tydeligt. Jeg skal dog ikke opholde mig ved den mangelfulde Affattelse. Men denne Forandring giver jo Afløsningssummen en helt anden Værdi. Om Summen udbetales i 4 pCt. uopsigelige Obligationer eller kontant, gør en meget følelig Forskel. Kontante Penge kan jo for Tiden anbringes til en effektiv Rente af ca. 5 pCt. For Nyderne bliver Afløsningssummens Værdi ved, at de faar Kontanter i Stedet for 4 pCt. Obligationer, i Virkeligheden forhøjet med mindst 20 pCt. Hvorvidt Byrden bliver forøget for Yderen i samme Grad, kan for en ikke ringe Del bero paa vedkommende Yders økonomiske Stilling. Har han de Penge, som han skal bruge til at indfri Arvefæsteafgiften med, indestaaende i en Sparekasse, hvor han kun faar 4 pCt. eller lidt mere i Rente, gør det ham ikke meget, om han skal betale kontant eller give 4 pCt. Obligationer; men skal han til en Kreditforening eller til et andet Institut for at laane Pengene, gør det en meget stor Forskel. Som Lovforslaget nu foreligger, har jeg ikke længere noget at indvende mod det ud fra det Standpunkt, at Erstatningen er for lille. Dens Værdi bliver, som sagt, jo væsentligt højere ved den i Folketinget truffne Bestemmelse. Jeg havde tænkt mig, hvad jeg har gjort opmærksom paa i min Mindretalsbetænkning og nærmere motiveret, da Sagen var til tredie Behandling her i Tinget, at en passende Kapitelstakst at afløse efter kunde være 10 Aars Gennemsnittet af Aarene 1904—13. Det vilde give en Afløsningskapitelstakst af 11 Kr. 13 Øre pr. Td. Byg, og det er jo særlig Byg, det drejer sig om. Som Lovforslaget forelaa sidst, vil Afløsningskapitel-

staksten kun blive 10 Kr. 03 Øre; men i begge disse Tilfælde kunde Summen betales med 4 pCt. rentebærende uopsigelige Obligationer. Ved den nu foretagne Forandring i det andet høje Ting, hvorefter Nyderen kan forlange Afløsningssummen kontant udbetalt, forøges Værdien af denne saa meget, saa, naar man sammenligner det med den Afløsningskapitelstakst, som jeg havde tænkt mig som rimelig, eller med den, der var foreslaaet i Lovforslaget, og som er der endnu, men under den Forudsætning, at Summen kunde betales med 4 pCt. uopsigelige, rentebærende Obligationer, forøges Afløsningssummen i Virkeligheden til over 12 Kr. pr. Td. Byg. Set fra Nydernes Standpunkt har jeg derfor ikke længere nogen Betænkelighed ved at gaa med til Lovforslaget, og jeg haaber ogsaa, at Yderne kan være tjente med en saadan Afløsning. Men jeg maa jo sige, at jeg er ikke i Stand til at bedømme disse Forhold. Jeg har ikke meget Kendskab til Arvefæsteydernes Forhold, hvor store Arvefæsteafgifterne som Regel er paa de vedkommende Ejendomme etc., og der maa jeg altsaa for mit Vedkommende tage et vist Forbehold. Men jeg vil da gaa ud fra, at den Afløsning, her paabydes, er saadan, at ogsaa Yderne kan være tjente med den. Jeg tror imidlertid, det havde været heldigere, om man havde forhøjet Afløsningskapitelstaksten noget og saa var blevet staaende ved, at Afløsningssummen kunde betales i de 4 pCt.s rentebærende Obligationer, som saa senere kunde overdrages til Afløsningskassen. Men nu er det for sent at tale om det, nu staar det paa at tage Lovforslaget, som det foreligger, eller lade det strande, og da jeg ikke nu har de Betænkeligheder, som har trykket mig ved tidligere Behandlinger, gaar jeg med til Lovforslaget, som det nu foreligger. Der er jo ikke Tid til yderligere Forhandlinger om Sagen, hvis den skal gennemføres i Aar. Men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at alle de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget om Afløsningskasse, Reservefond og alt det, svæver nu ganske i Luften. Der er sikkert ikke en Arvefæsteafgiftsejer, der vil forlange en 4 pCt.s uopsigelig, rentebærende Obligation, naar han har frit Valg mellem den og en kontant Afløsningssum. Det er noget, der siger sig selv. Men, som sagt, der er ikke nu noget at gøre ved den Ting, og derfor tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det nu foreligger.